

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר"ב ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"א ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

מֵיָא מַאֲלִיָּהּ, לְכַד שְׂאֲבִין מֵיָא לְאַשְׁקָאָה. וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן, מֵאֵי נוֹזְלִים. אֵלִין נוֹזְלִים אֶהְדְּרוּ לְמַעֲיָין, (ס"א דכלהו) כִּד נִבְעִין מֵיָין וְנוֹזְלִים טַפִּין לְעֵילָא (ס"א מלעילא) אֵלִין בְּתַר אֵלִין, מֵיָין מְתִיקוֹן, דְּנִפְשָׁא אִזְלָא אֶבְתְּרִיָּהּ. כִּךְ אֵינֹנן חֲמֵשׁ מְקוֹרִין, דְּנִפְקוּ מִן לְבָנוֹן, אֶתְעֵבִידוּ נוֹזְלִים בְּהֵאֵי מַעֲיָין. כִּךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַחֲשֵׁי לָן נִסָּא בְּאַתְרָא דָּא, קָרִינָא עַל מַעֲיָנָא דָּא קָרָא דָּא. (ס"א מֵאֵי נוֹזְלִים. אֵלִין חֲמֵשׁ מְקוֹרִין דְּנִפְקוּ מִן לְבָנוֹן לְעֵילָא, אֶתְעֵבִידוּ נוֹזְלִים דְּכַד אֶהְדְּרוּ לְמַעֲיָין, נִבְעִין מֵיָין וְנוֹזְלִים טַפִּין אֵלִין בְּתַר אֵלִין מֵיָין מְתִיקוֹן, דְּנִפְשָׁא אִזְלָא אֶבְתְּרִיָּהּ. כִּךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַחֲשֵׁי לָן נִסָּא בְּאַתְרָא דָּא, בְּהֵאֵי מַעֲיָין וְעַל מַעֲיָנָא דָּא קָרִינָא קָרָא דָּא.)

תרגום לעברית

וְגִנָּה זֹה הִתְהַפְּכָה וְהִיתָה לְמַעֲיָין שְׂמִשְׁקָה אוֹתָם, בְּאֵר מֵיָם חַיִּים. כְּשֶׁצָּרִיךְ זֶה מַעֲיָין, וְכֶשֶׁצָּרִיךְ זֶה בְּאֵר. מַה בֵּין זֶה לָזֶה? לֹא דוּמָה. כְּשֶׁנִּמְשָׁכִים הַמֵּיָם מֵאֲלֵיהֶם לְכֶשֶׁשׂוֹאֲבִים מֵיָם לְהִשְׁקוֹת. וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן, אֵיזָה נּוֹזְלִים? נוֹזְלִים אֵלֹו חוֹזְרִים לְמַעֲיָין, (שֶׁל כָּלם) כְּשֶׁנוֹבְעִים מֵיָם וְנוֹזְלוֹת טַפּוֹת לְמַעְלָה (מִלְמַעְלָה) אֵלֹו אַחֵר אֵלֹו, מֵיָם מְתוֹקִים שֶׁהִנֵּפֶשׁ הוֹלֶכֶת אַחֲרֵיהֶם. כִּךְ הֵם חֲמִשָּׁה מְקוֹרוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִן לְבָנוֹן, נִעְשׂוּ נוֹזְלִים בְּמַעֲיָין זֶה. כִּךְ הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִרְחִישׁ לָנוּ נִסִּים בְּמָקוֹם זֶה, קָרָאנוּ עַל מַעֲיָין זֶה פֶּסוּק זֶה. (מַה הַנוֹזְלִים,

'אלו חמשה מקורות שיצאו מלבנון למעלה, נעשו נוזלים כאשר חזרו למעין, נובעים מים ונוזלות טפות אלו אחר אלו מים מתוקים, שהנפש הולכת אחריהם. כך הקדוש ברוך הוא הרחיש להם נס במקום זה במעין זה, ועל מעין זה קראנו פסוק זה).

טקסט הזוהר

תו פתח ואמר, (דברים כ) כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה וגו', כמה טבין אינון ארחין ושכילין דאורייתא, דהא בכל מלה ומלה, אית כמה עיטין, כמה טבין לבני נשא, כמה מרגלאן דקא מנהרין לכל סטר, ולית לה מלה באורייתא, דלית בה כמה בוצינין מנהרין לכל סטר. האי קרא איהו כפום פשטיה. ואית ביה כפום מדרשיה. ואית ביה חכמתא עלאה, לאזדהרא למאן דאצטריה. זכאה חולקיה מאן דאשתדל באורייתא תדיר.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר, (דברים כ) כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה וגו'. כמה טובים הם דרכי ושכילי התורה, שהרי בכל דבר ודבר יש כמה עצות, כמה טובות לבני אדם, כמה מרגליות שמאירות לכל צד, ואין לה דבר בתורה שאין בו כמה גרות מאירים לכל צד. פסוק זה הוא כפשוטו, ויש בו כפי מדרשו, ויש בו חכמה עליונה להזהיר למי שצריה. אשרי חלקו מי שמשתדל בתורה תמיד.

טקסט הזוהר

מאן דאשתדל בה, מה כתיב ביה, (תהלים א) כי אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, והיה כעץ. אמאי דא סמיה לדא. אלא מאן דאשתדל באורייתא יומם ולילה, לא ליהוי כאעא יבישא, אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה אילן אית ביה שרשין, ואית ביה קליפין, ואית ביה מוחא, ואית ביה ענפין, ואית ביה טרפין, ואית ביה פרחין, ואית ביה איבא. שבעת זיגין אלין, סלקין לשבעה עשר, לשבעין. אוף מלין

דאָרײַטא אית בהו פֿשטא דקרא. דרשא. רמז, דקא רמז חכמתא. גימטריאאות. רזין
טמירין. רזין סתימין אלין על אלין. פסול וכשר. טמא וטהור. איסור והיתר. מכאן
ולהלאה, מתפשטאן ענפין לכל סטר. והיה כעץ ודאי, ואי לאו, לאו איהו חכם
בחכמתא.

תרגום לעברית

מי שמשתדל בה, מה כתוב בו? (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה
יומם ולילה, והיה כעץ. למה זה סמוך לזה? אלא מי שמשתדל בתורה יומם ולילה, לא
יהיה כעץ יבש, אלא כעץ שתול על פלגי מים. מה אילן יש בו שרשים, ויש בו קלפות,
ויש בו מוח, ויש בו ענפים, ויש בו עלים, ויש בו פרחים, ויש בו פרי - שבעה סוגים אלו
עולים לשבעה עשר, לשבעים, גם דברי תורה יש בהם פשט המקרא, דרש, רמז שרומז
חכמה, גימטריאאות, סודות טמירים, סודות נסתרים אלו על אלו, פסול וכשר, טמא
וטהור, אסור והתר. מכאן והלאה מתפשטים הענפים לכל צד, והיה כעץ ודאי. ואם
לא - אינו חכם בחכמה.

טקסט הזהור

תא חזי, כמה חביבין אינון דמשתדלי באורייתא קמי קודשא בריך הוא, דאפילו בזמנא
דינא תליא בעלמא, ואתייהיב רשו למחבלא לחבלא, קודשא בריך הוא פקיד ליה
עלוויהו, על אינון דקא משתדלי באורייתא. והכי אמר ליה קודשא בריך הוא, כי
תצור אל עיר, בגין חוביהון סגיאיין דחטאן לקמאי, ואתחייבו בדינא.

תרגום לעברית

בא וראה כמה חביבים אותם שמשתדלים בתורה לפני הקדוש ברוך הוא, שאפילו בזמן
שהדין תלוי בעולם ונתנה רשות למשחית להשחית, הקדוש ברוך הוא מצוהו עליהם,
על אותם המשתדלים בתורה, וכך אומר להם הקדוש ברוך הוא: כי תצור אל עיר,
בגלל החטאים הרבים שחטאו לפני והתחייבו בדין.

יָמִים רַבִּים, מֵאֵי רַבִּים. (תלתא יומא, דא בתר דא, אקרי ימים רבים, אוף הכא כי תצור על עיר, ימים רבים) תִּלְתָּא יוֹמִין, דָּא בְּתֵר דָּא, דְּאַשְׁתְּמוּדְעָא דְּכֵר בְּמִתָּא. מְנַלֵּן דְּיָמִים רַבִּים תִּלְתָּא יוֹמִין אִינוּן, דְּכִתִּיב, (ויקרא טו) וְאַשָּׁה כִּי יָזוּב זֹכֵב דְּמָה יָמִים רַבִּים. וְכִי יָמִים רַבִּים אִינוּן. אֲלֵא תִלְתָּא יוֹמִין דָּא בְּתֵר דָּא, אֲקָרִי יָמִים רַבִּים. אוף הָכִי כִי תצור אֶל עִיר יָמִים רַבִּים, תִּלְתָּא יוֹמִין דָּא בְּתֵר דָּא, דְּאַשְׁתְּמוּדְעָא דְּכֵר בְּמִתָּא. תָּא וְאַפְקִיד לָךְ עַל (כל) בְּנֵי בֵּיתִי. לֹא תִשְׁחִית אֶת עֲצָה, דָּא תִלְמִיד חָכָם דְּאִיהוּ בְּמִתָּא, דְּאִיהוּ אֵילָנָא דְּחַיִּי, אֵילָנָא דְּיִהִיב אִיבִין.

תרגום לעברית

יָמִים רַבִּים, מֵה זֶה רַבִּים? (שלשה ימים זה אחר זה נקראו ימים רבים. אף כאן כי תצור אל עיר ימים רבים) שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה שְׁנוּדָע דְּכֵר בְּעִיר. מְנִין לָנוּ שְׁיָמִים רַבִּים הֵם שְׁלֹשָׁה? שְׁכָתוּב (ויקרא טו) וְאַשָּׁה כִּי יָזוּב זֹכֵב דְּמָה יָמִים רַבִּים. וְכִי יָמִים רַבִּים הֵם? אֲלֵא שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה נִקְרָאִים יָמִים רַבִּים. גַּם כֹּה, כִּי תצור אֶל עִיר יָמִים רַבִּים - שְׁלֹשָׁה יָמִים זֶה אַחֵר זֶה שְׁנוּדָע דְּכֵר בְּעִיר. בֹּא וְאַצְוֶה עַל (כל) בְּנֵי בֵּיתִי: לֹא תִשְׁחִית אֶת עֲצָה - זֶה תִלְמִיד חָכָם שֶׁהוּא בְּעִיר, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, אֵילָן שְׁנוּתֵן פְּרוּת.

טקסט הזוהר

דְּכֵר אַחֵר אֶת עֲצָה, הֵהוּא דְּיִהִיב עֵיטָא לְמִתָּא, לְאַשְׁתְּזָבָא מִן דִּינָא, וְאוּלִיף לֹון אֲרֻחָא דְּיִהִכּוּן בָּהּ, וְעַל דָּא לֹא תִשְׁחִית אֶת עֲצָה לְנִדּוּחַ עֲלִיו גְּרִיזוֹן, לְנִדְחָא עֲלִיהּ דִּינָא, וְלֹא לְאוּשְׁטָא עֲלִיהּ חֲרָבָא מְלַהֲטָא, חֲרָבָא מְשַׁנָּנָא, הֵהוּא דְּקִטְלָא לְשָׂאֵר אִינְשֵׁי דְּעֵלְמָא. כִּי מְמַנּוּ תֹאכֵל. וְכִי הֵהוּא מְחַבְּלָא אֲכִיל מְנִיָּה, לֹא. אֲלֵא כִי מְמַנּוּ תֹאכֵל, הֵהוּא טְנָרָא

תְּקִיפָא, הֵהִיא דְּכָל רוּחִין תְּקִיפִין וְקִדִּישִׁין נִפְקִין מִנָּה, דְּלִית הִנָּאָה וְתִיאֻבְתָּא לְרוּחַ
קוּדְשָׁא בְּהַאי עֲלָמָא, אֶלָּא אֲוִרִייתָא דֶּהֱהוּא זְכָאָה, כְּבִיכּוּל אִיהוּ מִפְּרָנִס לָהּ, וְיִהִיב לָהּ
מְזוּנָא בְּהַאי עֲלָמָא, יִתִּיר מִכָּל קִרְבָּנִין דְּעֲלָמָא.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֵר אֶת עֲצָה - אוֹתוֹ שְׁנוֹתֵן עֲצָה לְעִיר לְהִנָּצֵל מִן הַדִּין וּמִלְמַד אוֹתָם דֶּרֶךְ שְׂיִלְכוּ
בָּהּ, וְעַל זֶה לֹא תִשְׁחִית אֶת עֲצָה לְנִדַּח עָלֶיךָ גִּרְזוֹן. לְנִדַּח עָלֶיךָ דִּין, וְלֹא לְהוֹשִׁיט עָלֶיךָ
חֶרֶב לוֹהֶטֶת, חֶרֶב שְׁנוֹנָה, אוֹתָהּ שֶׁהוֹרֶגֶת שָׂאֵר אַנְשֵׁי הָעוֹלָם. כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל. וְכִי אוֹתוֹ
מִחֲבֵל אוֹכֵל מִמֶּנּוּ? לֹא. אֶלָּא כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל, אוֹתוֹ סֹלַע קָשָׁה, אוֹתָהּ שֶׁכָּל רוּחוֹת
חֲזָקוֹת וְקִדּוּשׁוֹת יוֹצְאוֹת מִמֶּנָּה, שָׂאִין הִנָּאָה וְתֹאָה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶלָּא תוֹרָתוֹ
שֶׁל אוֹתוֹ צָדִיק. כְּבִיכּוּל הוּא מִפְּרָנִס אוֹתָהּ וְנוֹתֵן לָהּ מְזוּן בְּעוֹלָם הַזֶּה יוֹתֵר מִכָּל
קִרְבָּנוֹת הָעוֹלָם.

טקסט הזהור

בְּקִרְבָּן מַה כְּתִיב. (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') אֶכְלָתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי אֲכָלוּ רַעִים. וּמִיּוֹמָא דְּאֶתְחַרֵּב
בִּי מִקְדָּשָׁא, וּבִטְלוּ קִרְבָּנִין, לִית לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, אֶלָּא אֵינּוֹן מַלִּין דְּאֲוִרִייתָא,
וְאֲוִרִייתָא דְּאֶתְחַדְשָׁא בְּפּוּמִיָּה, בְּגִין כֹּה כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל, וְלִית לָהּ מְזוּנָא בְּהַאי עֲלָמָא,
אֶלָּא מִמֶּנּוּ, וּמֵאֵינּוֹן דְּכָוִיתִיהּ. וְכִיּוֹן דְּמִמֶּנּוּ תֹאכֵל, וְאִיהוּ זֶן לָהּ, אוֹתוֹ לֹא תִכְרוֹת, הָוִי
(טמיר) זֶהִיר בֵּיהּ, דְּלֹא תִקְרַב בֵּיהּ.

תרגום לעברית

בְּקִרְבָּן מַה כְּתוּב? (שִׁיר הַשִּׁירִים ה') אֶכְלָתִי יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי אֲכָלוּ רַעִים. וּמִיּוֹם שֶׁנִּחַרֵּב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִטְלוּ הַקִּרְבָּנוֹת, אֵין לוֹ לְקִדּוּשׁ- בְּרוּךְ-הוּא אֶלָּא אוֹתָם דְּבָרֵי תוֹרָה,
וְהַתּוֹרָה שֶׁמִּתְחַדֶּשֶׁת בְּפִיו. בְּשִׁבִּיל כֹּה כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכֵל, וְאֵין לָהּ מְזוּן בְּעוֹלָם הַזֶּה אֶלָּא
מִמֶּנּוּ וּמֵאוֹתָם שֶׁכְּמוֹתוֹ. וְכִיּוֹן שֶׁמִּמֶּנּוּ תֹאכֵל וְהוּא זֶן אוֹתָהּ - אֵתוֹ לֹא תִכְרוֹת. תִּהְיֶה
(טמיר) זֶהִיר בּוֹ שֶׁלֹּא תִתְקַרֵּב אֵלָיו.

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה - זֶה נִקְרָא אָדָם שְׁנוּדָע מַעֲלָה וּמַטָּה. עֵץ הַשָּׂדֶה - עֵץ גָּדוֹל וְתִקְיָה שְׁאוֹתוֹ שָׂדֶה אֲשֶׁר בֵּרְכוּ ה', (זֶה) סָמוּךְ עָלָיו, אֵילָן שְׁנוּדָע לְאוֹתוֹ שָׂדֶה תָּמִיד. לְבֹא מִפְּנֵיהֶ בַּמָּצוֹר - דָּבָר זֶה חוֹזֵר לְרֹאשׁ הַפָּסוּק שֶׁכָּתוּב לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה, אוֹתוֹ שְׁנוּתָן לָהֶם עֵצָה וּמִתְקִין אֶת הָעִיר. לְבֹא מִפְּנֵיהֶ בַּמָּצוֹר, הוּא נוֹתֵן לָהֶם עֵצָה לְהִתְתַּקֵּן וּלְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וּמִתְקִין לוֹ כָּלִי זֵין, חֲצוּצָרוֹת וְשׁוּפְרוֹת. לְבֹא מִפְּנֵיהֶ, מַה זֶה לְבֹא מִפְּנֵיהֶ? לְבֹא לְפָנַי וְלַעֲלוֹת מִפְּנֵיהֶ, מִפְּנֵי הַפֶּחַד שֶׁלָּהּ. בַּמָּצוֹר, בְּמָקוֹם שֶׁעֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים לֹא יְכוּלִים לַעֲלוֹת לְשָׁם. וּמִיָּהוּ? דֶּרֶגָה שֶׁכַּעֲלִי תִשׁוּבָה נִכְנָסִים לְשָׁם. וּמִי הִיא? תִּשׁוּבָה. זֶהוּ מָצוֹר, מָקוֹם חֲזָק וְסִלַּע חֲזָק.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.